

Основания и основни доводи

В жалбата се твърди, че Общият съд нарушил правото на Европейския съюз, и по-специално член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾, последно изменен с Регламент 2015/2424⁽²⁾.

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че притежателят/предишният притежател на марката на Европейския съюз действал недобросъвестно, когато подал заявление за регистрация на марка № 006035547. Общият съд тълкувал погрешно понятието за недобросъвестност. Нямало нищо нечестно или неетично в използването на описателна формулировка за представяне на стопанска дейност. Следователно регистрацията като търговска марка не била недобросъвестна.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 341, 2015 г., стр. 21 и поправки в ОВ L 71, 2016 г., стр. 322, ОВ L 110, 2016 г., стр. 4 и ОВ L 267, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Eparchiako Dikastirio Larnakas (Кипър), постъпило на 19 септември 2018 г. — D. Z./Blue Air — Airline Management Solutions S.R.L.

(Дело C-584/18)

(2018/C 445/06)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Страни в главното производство

Ищец: D. Z.

Ответник: Blue Air — Airline Management Solutions S.R.L.

Преюдициални въпроси

- 1) Правилно ли е тълкуването, че Решение № 565/2014/ЕС⁽¹⁾ произвежда пряко правни последици под формата, от една страна, на права на граждани на трети страни да не подлежат на изискването за виза за влизането им в държавата членка на дестинация, и от друга страна, на задължение за въпросната държава членка на дестинация да не изисква такава виза, ако те притежават виза или разрешение за пребиваване, включени в списъка на онези, за които важи взаимното признаване въз основа на Решение № 565/2014/ЕС, което държавата членка на дестинация е поела задължението да прилага?
- 2) Ако въздушен превозвач на летището на държавата членка на заминаване, пряко или/и чрез своите упълномощени представители и агенти, откаже достъп на борда на пътник, позовавайки се на отказа на органите на държавата членка на дестинация да разрешат влизането му в тази държава поради твърдяна липса на входна виза (visa), може ли да се счита, че въздушният превозвач изпълнява функцията и действа като еманация на съответната държава (emanation of State), така че претърпяният вреди пътник да може да му противопостави Решение № 565/2014/ЕС пред съда на държавата членка на дестинация, за да докаже, че е имал правото да влезе без допълнителна виза и да поиска парично обезщетение за нарушаването на това право, и следователно за нарушаването на договора му за превоз?
- 3) Може ли въздушен превозвач, пряко или/и чрез своите упълномощени представители и агенти, да откаже достъп на борда на гражданин на трета страна въз основа на решение на органите на държавата членка на дестинация да се откаже влизане на територията на тази държава членка, без преди това да е било издадено или/и предадено на горепосочения гражданин аргументирано решение в писмен вид за отказа за влизане (вж. член 14, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2016/399⁽²⁾, предишен член 13 от Регламент (ЕО) № 562/2006, предвиждащ издаването на аргументирано решение за отказа за влизане), за да бъде гарантирано спазването на основните права, и по-специално на съдебната защита на правата на претърпялия вреди пътник (вж. член 4 от същия регламент)?

- 4) Трябва ли член 2, [буква] й) от Регламент (ЕО) № 261/2004⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че от приложното му поле се изключва случаят на отказан достъп на борда на пътник всеки път, когато въздушният превозвач вземе подобно решение въз основа на твърдени „неподходящи документи за пътуване“? Правилно ли е тълкуването, че отказаният достъп на борда попада в приложното поле на Регламента, ако въз основа на конкретните обстоятелства във всеки отделен случай бъде постановено съдебно решение, че документите за пътуване са били подходящи и отказаният достъп на борда е бил неоснователен или неправомерен поради нарушаване на европейското право?
- 5) Може ли пътник да бъде лишен от правото на обезщетение, предвидено в член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004, чрез позоваване на клауза за освобождаване от отговорност или за ограничаване на отговорността на въздушния превозвач в случай на твърдени неподходящи документи за пътуване, когато такава клауза съществува в обичайните и предварително публикувани условия за упражняване или/и предоставяне на услуги от въздушен превозвач? Допуска ли член 15 във връзка с член 14 от същия регламент прилагането на такива рестриктивни клаузи и/или клаузи за освобождаване от отговорност на въздушния превозвач?

⁽¹⁾ Решение № 565/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за въвеждане на опростен режим за контрола на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на България, Хърватия, Кипър и Румъния на определени документи за равностойни на националните им визи за транзитно преминаване или планиран престой на тяхна територия, ненадвишаваш 90 дни в рамките на период от 180 дни, и за отмяна на Решения № 895/2006/ЕО и № 582/2008/ЕО (ОВ L 157, 2014 г., стр. 23).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 2016 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Жалба, подадена на 21 септември 2018 г. от The Goldman Sachs Group Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 12 юли 2018 г. по дело T-419/14, The Goldman Sachs Group/Европейска комисия

(Дело C-595/18 P)

(2018/C 445/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: The Goldman Sachs Group Inc. (представители: A. Mangiaracina, avvocatessa, J. Koponen, advokat)

Други страни в производството: Европейска комисия, Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отмени изцяло или частично (например считано от май 2007 г. или от ноември 2007 г. нататък, когато GS Group и свързаните с него дружества са притежавали съответно само около 45 % и 26 % от дяловете в Prysmian) членове 1, 2, 3 и 4 от Решение C(2014) 2139 на Комисията⁽¹⁾ от 2 април 2014 г., в частта им относно жалбоподателя, и/или
- да намали глобата, наложена на жалбоподателя с член 2 от Решение C(2014) 2139 на Комисията от 2 април 2014 г., и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи в производство пред първата инстанция и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Първо основание: Общият съд приложил неправилно член 101 ДФЕС и член 23, параграф 2 от Регламент 1/2003⁽²⁾ като приел, че жалбоподателят носи отговорност за нарушението, извършено от Prysmian от 29 юли 2005 г. до 3 май 2007 г. („период преди ППП“).